

26 Οκτωβρίου, 1992

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΑΣΟΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 588/90).

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Αναστολή — Διαπραγματεύσεις και συνομιλίες δεν αναστέλλουν την προθεσμία των 75 ημερών.

Διοικητική Πράξη — Βεβαιωτική — Επιβεβαιώνει το περιεχόμενο προηγούμενης εκτελεστής απόφασης χωρίς να έχει μεσολαβήσει νέα έρευνα. 5

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 29 — Προσφυγή κατά παράλειψης απάντησης — Είναι χωρίς αντικείμενο αν η απάντηση, έστω και καθυστερημένα, έχει δοθεί — Συνέχιση της προσφυγής είναι δυνατή αν ο αιτητής αποδείξει ότι υπέστη ζημιά από την παράλειψη. 10

Με την παρούσα προσφυγή, προσβλήθηκε η απόφαση των καθ' ων η αίτηση τόσον να επιβάλουν φορολογία εισοδήματος στον αιτητή ύψους £52.954 ημερομηνίας 6/2/1984 όσον και να απορρίψουν αίτημά του για αναθεώρηση της απόφασής τους με απόφαση ημερομηνίας 22/5/1990. Επίσης προσβλήθηκε η παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να δώσουν απάντηση στο παράπονο του αιτητή ημερομηνίας 5/10/1984 μέσα σε διάστημα 30 ημερών. 15 20

Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση προβλήθηκε προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη όσον αφορά το αιτητικό 25

της (Α) και (Β) γιατί η αρχική απόφαση προσβλήθηκε πολλά χρόνια μετά και η απάντηση στο αίτημα για αναθεώρηση ήταν βεβαιωτική της πρώτης απόφασης.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 (1) Εξέτασα τον πιο πάνω ισχυρισμό των καθ' ων η αίτηση υπό το φως των επιχειρημάτων των δυο πλευρών και των
15 γεγονότων της παρούσας υπόθεσης και κατάληξα στο συμπέρασμα να τον αποδεχτώ ως απόλυτα ορθό. Και στην περίπτωση ακόμα που ο ισχυρισμός του Αιτητή, ως προς τις συναντήσεις του με τον κ. Αποστολίδη και τον κ. Ριαλά και ως προς το περιεχόμενο της συνομιλίας του μαζί τους,
20 ήταν ορθό, καμιά από τις συναντήσεις αυτές, ούτε και το γεγονός της αποστολής των εν λόγω δυο επιστολών του, επιφέρουν αναστολή της ανατρεπτικής προθεσμίας των 75 ημερών, κάτω από το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος, η οποία άρχισε να τρέχει με την έκδοση και την κοινοποίηση στον Αιτητή της απόφασης του Εφόρου, ημερομηνίας 6/2/1984. Η προθεσμία αυτή έληξε, εν πάση περιπτώσει, χρόνια πριν καταχωρηθεί η παρούσα προσφυγή. Θα πρέπει πρόσθετα να παρατηρήσω επί του προκειμένου ότι, όταν ο Αιτητής απέστειλε στον Έφορο την πρώτη επιστολή του,
25 ημερομηνίας 5/10/1984, η προθεσμία των 75 ημερών είχε προ πολλού λήξει. Δε χωρεί αμφιβολία ότι η επιστολή του Εφόρου, ημερομηνίας 12/5/1990, δεν περιέχει οποιαδήποτε εκτελεστή απόφαση. Με την επίδικη αυτή επιστολή του ο Έφορος κάμνει ρητή αναφορά στην εκτελεστή απόφασή του, ημερομηνίας 6/2/1984, το περιεχόμενο της οποίας απλώς επιβεβαιώνει χωρίς να έχει προβεί σε οποιαδήποτε νέα έρευνα επί του προκειμένου.

35 (2) Και στην περίπτωση ακόμα που θα ήταν δυνατό να λεχθεί ότι η πρόνοια του άρθρου 29 του Συντάγματος εφαρμόζεται στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, η αποστολή από τον Έφορο της επιστολής του ημερομηνίας 12/5/1990, παρά την ομολογουμένως μεγάλη καθυστέρηση, καθιστά χωρίς αντικείμενο την προσφυγή του Αιτητή όσον αφορά την
40 παράλειψη του Εφόρου που προσβάλλεται με την παράγραφο (Γ) του αιτητικού της προσφυγής. Η εν λόγω επιστολή του Εφόρου, ημερ. 12/5/1990, έχει θεραπεύσει την προσβαλλόμενη παράλειψη πριν ακόμα καταχωρηθεί η προσφυγή.

Πέραν αυτού, εφόσον ο Αιτητής με την παρούσα προσφυγή του προσβάλλει επίσης και την ουσία του θέματος της φορολογίας του, αναφορικά με την οποία στάληκαν οι επιστολές του ημερομηνίας 5/10/1984 και 12/3/1985, εμποδίζεται, σύμφωνα με τη νομολογία, να προσβάλει ταυτόχρονα και την παράλειψη του Εφόρου ν' απαντήσει στις εν λόγω επιστολές του μέσα στην προθεσμία που καθορίζει το Άρθρο 29 του Συντάγματος, εκτός αν αποδείξει ότι έχει υποστεί υλική ζημία ως αποτέλεσμα της εν λόγω παράλειψης, κάτι που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις: 15

HadjiMitsis v. Improvement Board of Yeroskipou (1988) 3(C) C.L.R. 1706.

Nissiotou v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1335. 20

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 22.5.1990, με την οποία απέρριψαν αίτηση του αιτητή και αρνήθηκαν να αναθεωρήσουν το φορολογητέο εισόδημά του για τα φορολογικά έτη 1976-1981. 25

Μ. Ιωάννου, για τον αιτητή. 30

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 35

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο Αιτητής Δάσος Ιακωβίδης ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:

40

"Α. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφασις των Καθ' ων η Αίτησις ημερ. 22.5.1990 με την οποία απέρριψαν αίτησιν του αιτητού και αρνήθηκαν να

αναθεωρήσουν το φορολογητέο εισόδημα του Αιτητού δια τα φορολογικά έτη 1976 έως 1981, είναι παράνομη, άκυρη και εστερημένη οιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

5

Β. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφασις των Καθ' ων η αίτησις, δυνάμει της οποίας το φορολογητέο εισόδημα του Αιτητή δια τα φορολογικά έτη 1976-1981 καθορίστηκε σε Λ.Κ.52.954, είναι παράνομη άκυρη και εστερημένη οιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

10

Γ. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η παράλειψις των καθ' ων η αίτησις να δώσουν ητιολογημένη απάντησιν εις παράπονο και/ή αίτησιν του Αιτητού ημερ. 5.10.1984 εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τας 30 ημέρας είναι εσφαλμένη και παράνομη."

15

Η απόφαση που προσβάλλεται με την παράγραφο (Β) του αιτητικού της προσφυγής, κοινοποιήθηκε στον Αιτητή με επιστολή του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως ο "Εφορος"), ημερομηνίας 6/2/1984, στην οποία εσωκλείονταν Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας, με Κώδικα Φορολογίας 3, για τα φορολογικά έτη 1977 έως 1981, η έκδοση των οποίων ήταν το αποτέλεσμα διαπίστωσης του Εφόρου ότι δεν ήταν δυνατό να επέλθει συμφωνία με τον Αιτητή όσον αφορά τη φορολογική του υποχρέωση για τα εν λόγω φορολογικά έτη.

20

25

30

35

40

Της επίδικης τελικής βεβαίωσης του φορολογητέου εισοδήματος του Αιτητή είχε προηγηθεί έκδοση αρχικών φορολογιών για τα φορολογικά έτη 1977 έως 1980 με βάση φορολογικές δηλώσεις τις οποίες είχε έγκαιρα υποβάλει ο Αιτητής, χωρίς όμως να υποβάλει λογαριασμούς εσόδων και εξόδων ώστε να φαίνεται το πραγματικό εισόδημά του από τις εισαγωγές και πωλήσεις γεωργικών μηχανημάτων που έκαμνε και από το περιβόλι του στη Γερμασόγεια. Η δήλωση εισοδήματος για το έτος 1981 υποβλήθηκε από τον Αιτητή στις 6/4/1982 και στις 24/5/1982 εκδόθηκε φορολογία αναφορικά με το έτος αυτό, εναντίον της οποίας υποβλήθηκε ένσταση από τον Αιτητή στις 7/6/1982. Ακολούθησε η υποβολή από τον Αιτητή κατάστασης, στο έντυπο IR.78, υπό τύπο ισολογισμού, με λεπτομέρειες

όλων των στοιχείων του ενεργητικού και παθητικού του, της συζύγου και των τέκνων του, κατά την 31/12/1981, η οποία εξετάστηκε και αξιολογήθηκε από φοροθέτη του γραφείου του Εφόρου στη Λεμεσό σε συσχετισμό με προηγούμενη κατάσταση που είχε υποβληθεί από τον Αιτητή κατά την 31/12/1975. 5

Στις 5/12/1983 εκδόθηκαν αναθεωρημένες φορολογίες για τα φορολογικά έτη 1977 έως 1980 εναντίον των οποίων υποβλήθηκε από τον Αιτητή Ένσταση στις 10/1/1984. 10

Στις 12/6/1984 εκδόθηκαν φορολογίες για έκτακτη προσφυγική εισφορά για τις τριμηνίες των ετών 1976 έως 1981, εναντίον των οποίων ο Αιτητής δεν υπόβαλε ένσταση. 15

Με την προσβαλλόμενη απόφασή του ο Έφορος απόρριψε τις ενστάσεις του Αιτητή και προσδιόρισε τελικά το φορολογητέο εισόδημά του για τα φορολογικά έτη 1977 έως 1981 σε £52.954 επισύροντας, ταυτόχρονα, την προσοχή του Αιτητή στο δικαίωμά του να ασκήσει εντός 75 ημερών προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο αν θεωρεί ότι αδικείται με αυτή. Είναι παραδεκτό ότι ο Αιτητής άσκησε το δικαίωμά του αυτό έξι περίπου χρόνια αργότερα, με την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής στις 31/7/1990. 20
25

Ο Αιτητής ισχυρίστηκε ενόρκως ότι περί τα τέλη Φεβρουαρίου 1984 επισκέφθηκε στο γραφείο του τον τότε Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων κ. Αποστολίδη, στον οποίο εξήγησε την υπόθεσή του και παρουσίασε όλα τα έγγραφα που είχε στην κατοχή του. Ο κ. Αποστολίδης του ανέφερε ότι, εκ πρώτης όψεως, φαίνεται να είχε δίκαιο και τον συμβούλεψε να επισκεφτεί τα γραφεία Φόρου Εισοδήματος στη Λεμεσό για να επανεξεταστεί η υπόθεσή του. Δεν καταχώρησε προσφυγή γιατί ανέμενε να ειδοποιηθεί από τα γραφεία Φόρου Εισοδήματος Λεμεσού για την επανεξέταση της υπόθεσής του. Επειδή δεν πήρε οποιαδήποτε ειδοποίηση, επισκέφτηκε ο ίδιος τα γραφεία της Λεμεσού, περί τα μέσα Μαρτίου 1984, και είδε το Διευθυντή τους κ. Ριαλά ο οποίος του είπε ότι η υπόθεσή του επανεξετάστηκε υπό το φως ορισμένων νέων στοιχείων και του εισηγήθηκε να 30
35
40

- πληρώσει £12.000 αντί £17.500 για πλήρη εξόφληση όλων των υποχρεώσεων του προς το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, περιλαμβανομένων και της έκτακτης εισφοράς. Ο ίδιος ζήτησε από τον κ. Ριαλά να του δώσει
- 5 γραπτώς την πιο πάνω εισήγησή του, κάτι που ο κ. Ριαλάς δεν έκανε παρά την υπόσχεση που του είχε δώσει. Όταν αντιλήφθηκε ότι οι Καθ' ων η Αίτηση δεν τηρούσαν τις προφορικές υποσχέσεις τους, απέστειλε στα γραφεία Φόρου Εισοδήματος στη Λευκωσία την ακόλουθη
- 10 επιστολή ημερομηνίας 5/10/1984:

- "Αναφέρομαι εις την επιβληθείσα πρόσθετη φορολογία εις εμέ εκ £17.700, με όλο το οφειλόμενο σεβασμό σας πληροφορώ ότι ενίσταμαι εις την επιβολή
- 15 της φορολογίας αυτής την οποίαν θεωρώ τελείως άδικη. Ως εκ τούτου λαμβάνω την τιμή να σας παρακαλέσω όπως προσωπικώς εξετάσετε την υπόθεσιν μου ίνα βεβαιωθείτε επί τούτου, δια τον σκοπόν δε αυτό είμαι πρόθυμος να σας δώσω τα
- 20 σχετικά στοιχεία που χρειάζεσθε προς απόδειξιν του δικαίου μου σε μια προσωπική μας συνάντηση και παρακαλώ προς τούτο με πληροφορήσετε πότε δύναμαι να έχω την σχετική συνέντευξιν μαζί σας εις τα εν
- 25 Λεμεσώ ή Λευκωσία γραφεία σας. Επειδή ευρίσκομαι εις πλήρη απόγνωση επί του θέματος τούτου τόσο εγώ όσο και η οικογένειά μου, έχω την ελπίδα ότι θα εξετάσετε την υπόθεσιν μου ίνα μου δοθεί η δέουσα δικαιοσύνη και απαλλαγώ από το άγχος αυτό."

- 30 Επειδή ο Αιτητής ισχυρίζεται ότι δεν έλαβε απάντηση στην πιο πάνω επιστολή του, απέστειλε στον Έφορο Φόρου Εισοδήματος στη Λευκωσία την ακόλουθη επιστολή, ημερομηνίας 12/3/1985:

- 35 "Βεβαιώ επιστολήν μου σταλήσαν επί συστάσει ημ. 24/10/84 εις την οποίαν δεν έχω λάβει απάντησιν μέχρι σήμερα και πολύ θα με υποχρεώσετε και θα είμαι ευγνώμων εάν μου απαντήσετε το ταχύτερον και επιληφθείτε του θέματος επί του οποίου σας έγγραφα
- 40 σχετικώς, καθ' ότι τούτο επείγει. Και πάλιν σας ευχαριστώ δια μίαν σύντομο απάντησιν."

Στο στάδιο αυτό θα ήθελα να παρατηρήσω ότι το

περιεχόμενο των πιο πάνω επιστολών του Αιτητή δε φαίνεται να συνάδει με τους ισχυρισμούς στην ένορκη δήλωσή του, στους οποίους έχω αναφερθεί. Με την επιστολή του ημερομηνίας 5/10/1984, της οποίας η επιστολή ημερομηνίας 12/3/1985 αποτελεί απλή υπενθύμιση, ο Αιτητής πληροφορεί τον Έφορο ότι φέρει ένσταση εναντίον της τελικής φορολογίας που του επιβλήθηκε στις 6/2/1984 και ζητά την προσωπική του παρέμβαση και τον καθορισμό ημερομηνίας συνάντησής τους με σκοπό να του αναπτύξει τους λόγους της ένστασής του ώστε να επιτύχει την παρέμβασή του.

Όπως και να έχουν τα πράγματα, γραπτή απάντηση στις πιο πάνω επιστολές του Αιτητή στάληκε με την ακόλουθη επιστολή του Εφόρου, ημερομηνίας 12/5/1990:

"Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 5/10/84 και τη συνάντησή σας με τον Προϊστάμενο του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος Λεμεσού στις 11/5/90.

Σας πληροφορώ ότι αδυνατώ να προβώ σε οποιαδήποτε αναθεώρηση της απόφασής μου που σας κοινοποιήθηκε με την επιστολή μου ημερομηνίας 6/2/84 και τις Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας για τα φορολογικά έτη 1977 ως 1981 που είχαν σταλεί με την ίδια επιστολή."

Η απόφαση που περιέχεται στην πιο πάνω επιστολή, που λήφθηκε από τον Αιτητή στις 23/5/1990, αποτελεί το αντικείμενο της παραγράφου (Α) του αιτητικού της προσφυγής, η δε παράλειψη του Εφόρου ν' απαντήσει στην επιστολή του Αιτητή ημερομηνίας 5/10/1984, εντός της προθεσμίας των 30 ημερών από της λήψεώς της, σύμφωνα με το άρθρο 29 του Συντάγματος, αποτελεί το αντικείμενο της παραγράφου (Γ) του αιτητικού της προσφυγής.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Εφόρου ισχυρίστηκε ότι η προσφυγή είναι εξ υπαρχής απαράδεκτη όσον αφορά τις παραγράφους (Α) και (Β) του αιτητικού της, επειδή η απόφαση, ημερομηνίας 12/5/1990, είναι επιβεβαιωτική της εκτελεστής απόφασης, ημερομηνίας 6/2/1984, αναφορικά με την οποία, όμως, η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

- Εξέτασα τον πιο πάνω ισχυρισμό του κ. Ευαγγέλου υπό το φως των επιχειρημάτων των δύο πλευρών και των γεγονότων της παρούσας υπόθεσης και κατάληξα στο συμπέρασμα να τον αποδεχτώ ως απόλυτα ορθό.
- 5 Και στην περίπτωση ακόμα που ο ισχυρισμός του Αιτητή ως προς τις συναντήσεις του με τον κ.Αποστολίδη και τον κ. Ριαλά και ως προς το περιεχόμενο της συνομιλίας του μαζί τους, ήταν ορθό, καμιά από τις συναντήσεις αυτές, ούτε και το γεγονός της
- 10 αποστολής των εν λόγω δύο επιστολών του, επιφέρουν αναστολή της ανατρεπτικής προθεσμίας των 75 ημερών, κάτω από το άρθρο 146.3 του Συντάγματος, η οποία άρχισε να τρέχει με την έκδοση και την κοινοποίηση στον Αιτητή της απόφασης του Εφόρου, ημερομηνίας 6/2/1984.
- 15 Η προθεσμία αυτή έληξε, εν πάση περιπτώσει, χρόνια πριν καταχωρηθεί η παρούσα προσφυγή. Θα πρέπει πρόσθετα να παρατηρήσω επί του προκειμένου ότι, όταν ο Αιτητής απέστειλε στον Έφορο την πρώτη επιστολή του, ημερομηνίας 5/10/1984, η προθεσμία των 75 ημερών είχε
- 20 προ πολλού λήξει. Δε χωρεί αμφιβολία ότι η επιστολή του Εφόρου, ημερομηνίας 12/5/1990, δεν περιέχει οποιαδήποτε εκτελεστή απόφαση. Με την επίδικη αυτή επιστολή του ο Έφορος κάμνει ρητή αναφορά στην εκτελεστή απόφασή του, ημερομηνίας 6/2/1984, το
- 25 περιεχόμενο της οποίας απλώς επιβεβαιώνει χωρίς να έχει προβεί σε οποιαδήποτε νέα έρευνα επί του προκειμένου.

- Παραμένει να εξεταστεί η παράλειψη του Εφόρου που προσβάλλεται με την παράγραφο (Γ) του αιτητικού της
- 30 προσφυγής. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή επικαλείται, επί του προκειμένου, το άρθρο 29 του Συντάγματος το οποίο προνοεί ότι:

- 29.1 Έκαστος έχει το δικαίωμα ατομικώς ή ομού μετ'
- 35 άλλων να υποβάλλη εγγράφους αιτήσεις ή παράπονα προς οιαδήποτε δημοσίαν αρχήν δικαιούμενος ν' απαιτήσει, όπως αυτή επιληφθή αυτών και αποφασίση ταχέως. Η απόφασις της αρχής ταύτης, δεόντως
- 40 ητιολογημένη, γνωστοποιείται εγγράφως αμέσως εις τον υποβαλόντα της αίτησιν ή τα παράπονα εν πάση περιπτώσει εντός προθεσμίας μη υπερβαινούσης τας
- τριακοντα ημέρας.

2. Εφ' όσον ο ενδιαφερόμενος δεν ικανοποιείται εκ της απόφασης ή οσάκις ουδεμία απόφασις γνωστοποιήται προς αυτόν εντός της καθοριζομένης εν τη πρώτη παραγράφω του παρόντος άρθρου προθεσμίας δύναται ο ενδιαφερόμενος ν' αγάγη 5 ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου δια προσφυγής την υπόθεσιν, εις ην αφορά η αίτησις ή το παράπονον αυτού."

Και στην περίπτωση ακόμα που θα ήταν δυνατό να λεχθεί ότι η πρόνοια του άρθρου 29 του Συντάγματος εφαρμόζεται στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, η αποστολή από τον Έφορο της επιστολής του ημερομηνίας 12/5/1990, παρά την ομολογουμένως μεγάλη καθυστέρηση, καθιστά χωρίς αντικείμενο την προσφυγή του Αιτητή 15 όσον αφορά την παράλειψη του Εφόρου που προσβάλλεται με την παράγραφο (Γ) του αιτητικού της προσφυγής. Η εν λόγω επιστολή του Εφόρου, ημερ. 12/5/1990, έχει θεραπεύσει την προσβαλλόμενη παράλειψη πριν ακόμα καταχωρηθεί η πρόσφυγή. Βλ. 20 ***Glafkos HadjiMitsis v. Improvement Board of Yerokipou*** (απόφαση ημερομηνίας 31/8/1988 στην προσφυγή 875/85, η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση ημερομηνίας 8/7/1991 στην Αναθεωρητική Έφεση αρ. 847).

Πέραν αυτού, εφόσον ο Αιτητής με την παρούσα προσφυγή του προσβάλλει επίσης και την ουσία του θέματος της φορολογίας του, αναφορικά με την οποία στάληκαν οι επιστολές του ημερομηνίας 5/10/1984 και 12/3/1985, εμποδίζεται, σύμφωνα με τη νομολογία, να 30 προσβάλει ταυτόχρονα και την παράλειψη του Εφόρου ν' απαντήσει στις εν λόγω επιστολές του μέσα στην προθεσμία που καθορίζει το άρθρο 29 του Συντάγματος, εκτός αν αποδείξει ότι έχει υποστεί υλική ζημία ως αποτέλεσμα της εν λόγω παράλειψης, κάτι που δεν 35 συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Σχετική επί του προκειμένου είναι η απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση ***Ivi Nissiotou v. Republic*** (1985) 3 C.L.R. 1335, στην οποία λέχθησαν τα εξής στην σ.1347:

"Before concluding this part of our judgment we should observe that the respondent cannot succeed on her

contention that, contrary to Article 29 of the Constitution, she has not been given a reply in relation to her application for transfer, because, once she has made a recourse regarding the substance of the matter of her transfer, she is precluded from complaining in a recourse, like her present one, against the failure to reply to her, unless she can prove that she suffered material detriment as a result of such failure, and this is not so in this instance (see, inter alia, in this respect, *Kyriakides v. The Republic*, 1 R.S.C.C. 66, and subsequent case-law which is referred to in *Pitsillos v. Cyprus Broadcasting Corporation* (1981) 3 C.L.R. 614, 619, and, on appeal, *Pitsillos v. Cyprus Broadcasting Corporation* (1982) 3 C.L.R. 208, as well as *Pitsillos v. The Municipality of Nicosia* (1982) 3 C.L.R. 754, 762).

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Ο Αιτητής καταδικάζεται στην πληρωμή £75 έναντι των εξόδων των Καθ' ων η Αίτηση.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*